

El somni de l'actor

Banyoles presenta el seu centre de creació d'arts escèniques La Factoria, un espai únic a la demarcació per preparar espectacles de tota mena



Exterior de La Factoria. Foto: R. E.

Crear, assajar i exhibir en un espai aixecat expressament per aquesta funció i equipat amb tot el que una companyia de teatre, de dansa i altres disciplines escèniques pot necessitar. “Una cosa com aquesta existeix en molts pocs llocs”, deia ahir el dramaturg Joan Solana –autor del projecte artístic i de gestió del centre– quan va presentar als mitjans de comunicació el centre de creació d'arts escèniques La Factoria de Banyoles, en companyia de l'alcalde i la regidora de Cultura. Els seus destinataris són, d'una banda, la desena de companyies que hi ha a la ciutat, l'escola Aula de Teatre, “els banyolins de la diàspora”(com va definir Solana els actors i directores locals que treballen fora), les escoles i instituts i els membres de la futura associació d'espectadors, i de l'altra, els creatius i grups de qualsevol lloc a qui els convingui un espai així. En aquest darrer supòsit s'inclou la figura del grup o companyia resident.

Model LangSolana, que va recordar que el centre culmina un procés iniciat quan ell era alcalde, a mitjan dècada 1990 (i Xicu Masó i Jordi Bosch Barraca estaven a l'àrea de Cultura), va admetre que el seu projecte s'inspira no pas en un model català (“aquí no n'hi ha”) si no en el de la França del ministre Jack Lang, de vint anys enrere. “Es tracta de dir «aquí teniu l'espai i un pressupost, i creeu»”, va descriure. La idea porta intrínsec el concepte d'interdisciplina, fins al punt que a l'hora d'admetre propostes es valorarà molt el fet que això es tingui en compte. En aquest sentit, Solana va assenyalar la possibilitat d'encabir-hi també projectes provinents dels camps de les ciències o de les humanitats que interrelacionin amb el teatre, la dansa, etc.

L'exhibició no serà la funció principal de La Factoria, tot i que les companyies també actuaran de cara al públic. Ho faran, però, en un format gens convencional, atès que no hi ha escenari ni seients fixes.

Sobretot, funcional Dissenyat per l'arquitecte Marc Riera, l'edifici –sobri, externament– amida uns 1000 m² útils, repartits en diferents nivells. En el soterrani hi ha tres sales petites o aules, així com camerinos, lavabos i un magatzem. A la planta que dona al carrer es troba la sala gran i una segona sala,

de dimensions més petites. El sostre de la sala gran disposa d'una gran pinta i moltes barres de focus, mentre que les parets estan condicionades per aïllar el so i obtenir una bona acústica. Diversos grups podrien treballar-hi de manera simultània.

Les instal·lacions han costat 1.180.000 euros, coberts amb el fons estatal d'inversió local. Els primers inquilins Al nou espai ja s'estan fent les classes de l'Aula de Teatre i del programa Escenaris Especials, adreçat a persones amb disminucions. La primera companyia resident també hi està treballant. Es tracta del banyolí Cor de Teatre, que està preparant l'espectacle que estrenaran properament al TNC.

Precisament el dia 27 oferiran un assaig amb públic, que servirà per presentar La Factoria als banyolins.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 19-03-2011 Pàgina 42

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/385505-el-somni-de-lactor.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss